

[Ellen Strange Petersen.]

som et naturligt led i gengivelsen af dagsbegivenheden.

Og i fotografiloven:

„Når fotografiske billeder vises som led i en dagsbegivenhed eller forekommer tilfældigt som baggrund for denne, må de medtages ved gengivelse af dagsbegivenheden på film, i fjernsyn eller ved overføring ved hjælp af kabelanlæg i det omfang, det sker som et naturligt led i gengivelsen af dagsbegivenheden.“

Det er naturligt, at teknisk udvikling som f. eks. kabelanlæg medfører, at man tid efter anden er nødt til at ændre i ophavsretslovens tekst for at bevare beskyttelsen, men her er der mere end en ændring af tekniske årsager. I den gældende tekst er der i begge love tale om „korte afsnit“. Det er erstattet med udtryk som „led i en dagsbegivenhed eller forekommer tilfældigt som baggrund for denne“. Jeg er ikke på forhånd overbevist om, at den nye formulering er den rigtige, selv om det hævdes, at det er svært at definere „korte afsnit“. Det vil sandelig også blive svært at definere en dagsbegivenhed eller en tilfældig baggrund for denne, så det vil vi gerne have lov at se nærmere på i udvalget.

Og det er rigtigt, at det kun er små ændringer i lovene, det gælder denne gang, og at større ændringer er under forberedelse. Men netop derfor mener jeg, man skal passe på ikke at komme til at foregribe noget til den endelige revision. Jeg husker fra den sidste lovbehandling, hvor komplicerede problemerne er. Det er for mit parti og mig af største vigtighed, at vi skaber rimelighed og retfærdighed. Kunstnernes ejendomsret skal respekteres, som vi kræver anden ejendomsret respekteret. Det gælder også journalisters rettighed, og det gælder også, selv om det er til undervisning. Jeg er fuldstændig enig med fru Birte Weiss om, at vi må drøfte, hvordan man kan undgå at stjæle stof fra ophavsmændene.

Men det betyder på den anden side ikke, at vi kan tolerere, at en lille gruppe saboterer en udvikling. Her vil jeg gerne som eksempel nævne transmissioner i fjernsynet af forestillinger fra det kgl. teater, som vi i mit parti gang på gang har efterlyst. Det er urimeligt, at danske skatteydere uden for København næsten ikke har mulighed for at

få valuta for de penge, de gennem skatter yder til det kgl. teater. Ingen forlanger, at skuespillere, orkestermedlemmer osv. skal arbejde gratis, men der må og skal kunne træffes en rimelig ordning. Vi ved, at det er svært at finde den rigtige balance, men jeg kan love, at vi møder til udvalgsarbejdet med en ærlig vilje til at være med til at fremskaffe en sådan balance.

Johan Philipsen: Må jeg på venstres vegne anbefale de fremsatte forslag til ændring af lov om ophavsret og lov om retten til fotografiske billeder. Jeg skal ikke gentage motiveringen for, at lovforslagene fremsættes; den findes i ministerens fremsættelse. Jeg er også enig i, at ændringerne er få og uden særlig betydning. Men det fremgår af ministerens fremsættelse, at der har været og er enkelte forskelle imellem lovene i de nordiske lande, og det må være naturligt under udvalgsarbejdet at få nærmere belyst, hvilke små forskelle der stadig væk er.

Vedrørende ændringen af ophavsretslovens § 21 og fotografilovens § 8 om reportage af dagsbegivenheder kan jeg erklære mig enig i, at ordene „korte afsnit“ i relation til værker osv. udgår, idet denne formulering jo har skabt vanskeligheder for nyhedsformidlingen.

I anledning af, at ministeren i fremsættelsen også kom med nogle bemærkninger om den videre fremtid på dette område, vil også jeg gerne fremsætte nogle betragtninger, selv om jeg for så vidt erkender, at det er lidt af en uvane, når vi behandler nogle konkrete lovforslag, at give os til at tale om den videre fremtid, og selv om der dybt i mit sind er en modvilje imod at udtale mig om, hvad jeg gerne vil gøre til næste år. Men ministeren har lagt op til det, og derfor følgende bemærkninger fra min side:

Jeg håber, at ministerens optimisme med hensyn til, at der i folketingsåret 1973-74 kan fremsættes forslag om større ændringer i disse love, er berettiget. Der er imidlertid ingen optimisme at hente, når man slår tilbage og ser på, hvor lang tid det tidligere har taget at få ændringer gennemført. Den gældende lov blev vedtaget i 1961, væsentligt på basis af en betænkning fra 1951, altså 10 år før. En række afgørende spørgsmål for bl. a. radio og tv afventer behandling i den nordiske komité om en alminde-